

ԱՌԱԿԻՔ

Կատնիսն և Եղեգն .

Կաղնին անգամ մ'առ Եղէգն
Դարձեր կ'ըսէր . — « Թըշուառ հէգ ,
» Բընութեան դէմ գանգաբերու
» Ո՛րչափ պատճառ ունիս դու .
» Պըղտի ճընճողկ մ'ալ քեզի
» Խիստ ծանրը բեռ կ'երևի : —
» Իմ ճըղերէս կախուած բունով
» Կ'ապրին թըռչունք հարիւրներով : —
» Մինչդեռ հազիւ թեթեւ հովիկն
» Շարժէ լըճին երեսն հեզիկ ,
» Դու կէս մէջըով ասդին անդին ,
» Կը չարչարուիս անօգնական .
» Իսկ ես ճակատս տընկած յերկին ,
» Կ'արհամարհեմ ամեն բան : —
» Թող աշխըրհքիս չորս կողմէն
» Ելնեն մըրրիկք ինծի դէմ : —
» Եկու եկու իմ շուքիս տակ
» Ուրիշ բուսոց հետ համարձակ ,
» Ու մի հովէն ծովէն ծեծուած
» Մեռնիս այդպէս ճըռգած չորցած : » —
Հեղուկ Եղէգն ասոր դէմ ,
— « Քեզի կարճ խօսք մ'ըսաւ , գրուցեմ .
» Դու իմ վրաս շատ հոգ չընես ,
» Գանգըտելու բան չունիմ ես :
» Իրաւ հովէն կը ծըռիմ ,
» Բայց միշտ առանց կոտորելու
» Նորէն կ'ելնեմ կը շըտկիմ :
» Այլ թէ յանկարծ ծըռիմ դու . . . —
Այս ըսելու ատեն՝ իրաւ
Փոթորկաց դուռը բացուեցաւ :
— Աշխարհք՝ աշխարհք ըլլալէն վեր ,
Կարծես՝ այսպէս հով ելած չէր : —
Մէկէն Եղէգըն խոնարհ
Ծռեցաւ գետնի հաւասար .
Իր տեղ տընկուած կենար Կաղնին ,
Նըման Մասեաց բարձր սարին :
Հովըն կատղած մէկ մ'ալ փըչեց .
Արմատաքի քաշեց հանեց

Զայն՝ որոյ գլուխն յամպերն ի վեր
Ոտքերն ի դժոխըս կը հասնէր :
(Ըստ Լաֆօնդէնի) .

Երատուն և Սոխակ .

Հանճար ու խելք մէկ ըստակ ,
Երբ բըռնութեան ընկնին տակ :
Կատուն ամառ ժամանակ՝
Յանտառն որսաց մէկ Սոխակ ,
Ու ճանկերով մէջքէն բըռնած ,
— « Դու շատ անուշ , կ'երգես ասաց .
» Բանաստեղծներ քեզի , Սոխակ ,
» Կու տան հազար մէկ գովասանք .
» Քեզի համար՝ անցեալ օր
» Ըլ արպետ—աղուէս կ'ըսէր որ՝
» Բոլոր հովիւք , հովուհիք
» Զայնէդ կը զգան մարելիք :
» Ես ալ պըղտի երգիչ չեմ .
» Մէկ մ'ալ երգէ որ տեսնեմ
» Թէ՛ այս գովեստ , այս համբաւ
» Սո՛ւտ են արդեօք , թէ իրաւ .
» Թէ՛ ձայնդ ըլլայ անուշ , խաղուն ,
» Կ'երգնում , խնայեմ քո արեւուն : » —
— Բայց Սոխակին , սաստիկ վախէն
Լեզուն կապուած համր էր արդէն : —
« Երգէ հոգի , երգէ սիրուն ,
Նորէն կըրկնեց նենգժոտ կատուն : » —
Իսկ անմեղ ձազն—երգել ո՛ւր տեղ ,
Ճիկ մը հազիւ հանեց մէկ հեղ :
— « Ի՛նչ , այս , ձայնով այ աներես
» Բոլոր անտառը մոգեր ես .
» Կանչեց գազանն անըզգամ .
» Գիտցիր որ ձայնդ , է անհամ .
» Եկո՛ւր մէկ մ'ալ համըդ տեսնամ : »
Այս լսելով , ձազը պատռեց
Փետուրներն ալ՝ հովուն ցըրուեց :
(Ըստ՝ Քոփլովայ) .